

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาความต้องการและการใช้ข้อสันเท่ห์ในการสอน การผลิตชุดวิชา การวิจัย และการบริการทางวิชาการของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยสัสสุโขทัยธรรมาธิราช รวมทั้งการใช้แหล่งข้อสันเท่ห์ของคณาจารย์ฯ ตลอดจนปัญหาในการใช้ข้อสันเท่ห์ ในบทนี้จะเล่นวิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล ซึ่งจะกล่าวถึงกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสัสสุโขทัยธรรมาธิราช ทั้ง 10 สาขาวิชา จำนวน 177 คน (ดังตารางที่ 3) โดยผู้วิจัยได้รายชื่อคณาจารย์จากหน่วยงานเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยสัสสุโขทัยธรรมาธิราช ทั้งนี้ไม่รวมคณาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ ลาคลอด ลาบวช ฝึกอบรม ปฏิบัติงานในประเทศและต่างประเทศ หรือปฏิบัติงานวิจัยในช่วงเวลาเก็บข้อมูล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 จำนวนคณาจารย์ประจำที่ใช้เป็นกลุ่มประชากร จำแนกตามสาขาวิชา
ที่สอน

สาขาวิชาที่สอน	จำนวนคณาจารย์ (คน)
ศิลปศาสตร์	18
ศึกษาศาสตร์	30
วิทยาการสังคม	28
นิติศาสตร์	26
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	16
เศรษฐศาสตร์	12
คหกรรมศาสตร์	14
รัฐศาสตร์	10
ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์	12
นิเทศศาสตร์	11
รวม	177

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก)

ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สาขาวิชาที่สังกัด

ตอนที่ 2 ความต้องการและการใช้ข้อสันเท่ห์ รวมทั้งแหล่งข้อสันเท่ห์ที่ใช้ แบ่งเป็น
3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการใช้ข้อสันเท่ห์

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับแหล่งข้อค้นเทศที่ใช้

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความต้องการข้อค้นเทศ

คำถามในส่วนที่ 1 และ 3 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับความต้องการและการใช้ข้อค้นเทศด้านรูปแบบ เนื้อหาวิชา และภาษาของข้อค้นเทศ โดยคำถามเหล่านี้จำแนกตามวัตถุประสงค์ด้านการสอน การผลิตชุดวิชา การวิจัย และการบริการทางวิชาการ

คำถามในส่วนที่ 2 ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับแหล่งข้อค้นเทศที่ใช้ จำนวน 10 แหล่ง

สำหรับเนื้อหาวิชาของข้อค้นเทศนั้นได้จำแนกขอบเขตเนื้อหาวิชาตามการแบ่งหมวดหมู่ของระบบทศนิยมดิวอี้ โดยแบ่งออกเป็นหมวดใหญ่เท่านั้น ยกเว้น ในหมวดสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ได้จำแนกออกเป็นเนื้อหาวิชาย่อยด้วย ตามเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่สอนในมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ตอนที่ 3 ปัญหาในการใช้ข้อค้นเทศ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ข้อค้นเทศด้านรูปแบบ เนื้อหา ภาษา และแหล่งข้อค้นเทศ

การทดสอบเครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถามที่ร่างเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดสอบกับคณาจารย์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 7 คน จาก 7 คณะ คณะละ 1 คน ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะรัฐศาสตร์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของคำจำกัดความ และการใช้ภาษาในแบบสอบถามให้ถูกต้องเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้กับประชากรต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและขอรับคืนด้วยตนเองแก่คณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จำนวน 177 คน ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามนั้นอยู่ในระหว่างเดือนมกราคม 2531 ถึง เดือนมีนาคม 2531 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 152 ชุด หลังจากตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามแล้ว เหลือแบบสอบถามสมบูรณ์นำมาวิเคราะห์ได้ 141 ชุด หรือคิดเป็นร้อยละ 79.7 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยได้แปลงคำตอบในแบบสอบถาม เป็นตัวเลข เพื่อเตรียมลงรหัสในแบบฟอร์มการลงรหัส (Coding Form) จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดไปประมวลและวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ (SPSS PC Plus) ที่คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามชนิดกำหนดคำตอบให้ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามในด้านสาขาวิชาที่สังกัด และข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ข้อสันเท่ห์ด้านรูปแบบเนื้อหาวิชา และภาษา วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบประเมินค่า ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งข้อสันเท่ห์ที่ใช้ ความต้องการข้อสันเท่ห์ด้านรูปแบบ เนื้อหาวิชา และภาษา รวมทั้งปัญหาในการใช้ วิเคราะห์โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความแปรปรวน (ANOVA หรือ F-test) สำหรับการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม หากรายการใดมีความแตกต่างกัน จะทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe ทั้งนี้ในการเปรียบเทียบได้กำหนดระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และการนำเสนอผลการทดสอบค่าเอฟ ซึ่งจะแสดงว่ามีความแตกต่างระหว่างข้อมูลนั้น จะทำโดยระบุเครื่องหมายดอกจัน (*) ไว้ที่ค่านั้น ๆ

จากนั้นนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของความเรียง และตาราง โดยแปลค่าเฉลี่ยของข้อมูล ดังนี้

3.50 - 4.00	=	มาก
2.50 - 3.49	=	ปานกลาง
1.50 - 2.49	=	น้อย
1.00 - 1.49	=	น้อยมาก/ไม่ต้องการ